

Політична освіта в Україні

ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА

сучасного українського
політика і громадянина

енциклопедичний словник-довідник

Видавництво «Магнолія 2006»

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73
П 20

Відтворення цієї книги або будь-якої її частини заборонено без письмової згоди видавництва.

Рекомендовано

до друку Науково-методичною радою Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 9 від 27.05.2017 р.)

Рецензенти:

Борділовська О.А. – доктор політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка;

Луцишин Г. І. – доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»;

Науmkіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук ДВНЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського».

Політична лексика сучасного українського політика і громадянина П 20 : енциклопедичний словник-довідник / Укладач В.М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я.Б. Турчин, Н.М.Хоми [Колектив авторів: І.В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М.В. Школяр та ін.]. – Львів : «Магнолія 2006», 2017. – 438 с.

ISBN 978-617-574-112-2

Даний словник-довідник з політології містить понад 500 термінів, які є найчастіше вживаними в лексичі сучасного політика і громадянина України, відзеркалює новітні явища і процеси практичної політики, значно розширює термінологічний апарат політології, спонукає вчених-політологів до його адекватного визначення.

Для бакалаврів, магістрів, аспірантів, науковців та викладачів ВНЗ, політичних діячів, а також для усіх, хто цікавиться політикою та політичною наукою.

ISBN 978-617-574-112-2

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73

© Авторський колектив, 2017
© Укладач В.М. Піча, 2017
© Наук. ред. Л.Д. Климанська,
Я.Б. Турчин, Н.М. Хома, 2017
© «Магнолія 2006», 2017

Корнієнко В. Вестернізація [Текст] / В. Корнієнко // Політична лексика сучасного українського політика і громадянина: енциклопедичний словник-довідник / Укладач В. М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми [Колектив авторів: І. В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М. В. Школяр та інші].— Львів : «Магнолія 2006», 2017.— С. 37-38.

Вестернізація – засвоєння та тотальне поширення в світі сучасних зах. технологій, організаційних форм екон.вир-ва і військ.-техн. культури, зах. цінностей, усього комплексу соціокульт. норм соц. регуляції (демократ. політ. устрій, пріоритет прав людини, ліберальний тип соц. умов для самореалізації особи, реліг. і націон. толерантність, свобода інформації та творчості тощо), які починають відігравати значиму роль у сусп. процесах.

Досить умовно можна говорити про *примусову* та *добровільну* форми **В.** У першому випадку йдеться про насильницьке впровадження або нав'язування зах.д-вами своїх

культурних норм ін. народам у процесі їх колонізації на тій підставі, що зах. цивілізація накопичила досвід наук.-техн. революції як досвід виживання. Прикладами може служити освоєння Америки, колонізація Африки, Індії і ін., або політ.-екон. проникнення в країни Сходу (Китай і Японія у ХІХ ст.). Говорити про т.зв. «добровільну» **В.**, яка, зазвичай, пов'язана з діяльністю перших осіб, чи владних еліт д-в, також слід досить обережно. Істор. і приклади **В.** відомі з початку Нового часу. У Росії – це час реформ Петра І. Однак, за оцінками А.Тойнбі, саме **В.** Росії, що здійснювалася Петром І, фактично призупинила її прогресуючий розвиток і започаткувала процес її істор. стагнації. Тойнбі розглядав більшовицький експеримент як другу спробу реанімації тієї ж політики **В.**, яка, як і петровська, провалилася. Також доречно пригадати **В.** військ.-політ. структури Туреччині протягом ХVІІІ-ХІХ ст., в період революції К. Ататюрка.

У багатьох сусп-вах процес **В.** викликають помітний опір традиціоналістські налаштованих шарів населення й частини еліти. Найбільш суттєві форми цей опір набув в мусульм. країнах, що, ймовірно, пов'язано з протиріччям між політ. амбіціями і ресурсними можливостями правлячих еліт і невідповідністю більшості населення до коректування культурно-ціннісних орієнтацій, які повністю просякнуті жорсткими догмами ісламу.

До категорії цілком вестернізованих сусп-в сьогодні можна віднести Японію і деякі посткомуніст. країни Сх. Європи. Більшість інших країн, що вибрали цей шлях розвитку (у т.ч. і Україна), можуть бути охарактеризовані лише як сусп-ва, що частково торкнулися **В.**

Розвиток зачіпає далеко не все сусп-во і не однаково. Більше того, він призводить до штучної консервації застарілих соц. форм, а, отже, до відсталості. Захід не має ні прагнення, ні достатніх ресурсів для того, щоб забезпечити швидкий і повноцінний розвиток відсталих регіонів на основі залучення значних мас населення в нові форми вир-ва. /В. Корнієнко/